

De Friesche Elfsteden plus Bartlehiem

Ruim 200 km op twee schaatsen is een avontuur, maar ruim 200 km op twee wielen is ook wat. Evert van Benthem, Henk Angenent, Erik Hulzebosch deden het voor 't laatst in 1997, wij van de Skyriders op de laatste dinsdag van augustus. Niet zoals onze winterse helden met vertrek uit de Friesche hoofdstad Leeuwarden, onze voorrijder Jaap – ook bekend als de Hertog van Frieschland – besloot Snits als vertrekpunt de benoemen en aldus geschiedde.

Daar de rit de 200 km ontsteeg, besloot de Hertog het Grand Depart met een uur te vervroegen, hetgeen betekende dat wij arme drommels zo rond 06.00 onze wekkers op rinkelen hadden gezet. Enkele dapperen zelfs nog eerder. Tholense Jan – de vaste makker van Gerard Kranendonk – was zelfs in donker zijn Zeeuwse eiland afgereiden. Helemaal alleen, want Gerard had pa-pa-dag. Hulde voor Jan!!!

Het pas geopende onderkomen van 'd lands bekendste kroeg/herberg-familie, de Valkjes, stond nog niet eens in de Garmins, edoch dankzij Jaap's aanwijzingen was het Valkenhof snel gevonden. Al bij Joure kon je de koffie ruiken, dat bleek bij navraag echter de Senseo van ons aller Douwe E. te zijn.

Benen strekken langs het IJsselmeer

Vanaf 08.30 bromden de tweewielers het P-terrein op, nee geen P 9/ P 10 of Lang Parkeren, gewoon Valk-P. De koffie was prima, de appeltaart enorm, zo enorm dat Evert (bakkerszoon toch) en zijn deze keer mee reizende Fineke, er van afzagen. Te vroeg, te zwaar op de maag. De andere smulpapen keken hen meewarig aan.

Klokslag half tien joeg de Hertog zijn onderdanen de zadels op. Heel even werd nog gedacht dat ridder Van Berkel nog in aantocht zou zijn, een snel telefoontje leerde dat dit niet juist was. En dus Die Pad Op, zoals de Z-Afrikaners plegen te zeggen.

Elf Steden dus: Ylst werd snel genomen, Fineke als knorrend achterop bromde via de Scala iets van: waarom rijdt Jaap niet door dit stadje. Ik wist het antwoord niet en zweeg. Als Jaap het had gehoord: Sloten werd aan gedaan. Een pittoresk straatje, alsof Anton Pieck zijn penseel er had gehanteerd. Dan via Oude- en Nieuwe (Nye) Wirdum langs de kliffen en het haventje van Laaksum naar het Vrouwtje van Stavoren. Het dametje maakte weinig indruk, het door en stel domme Italiaanse spoorlijpers vernielde stationnetje + sportzaak echter wel.

Hoewel bij navraag later bleek dat enkelen niet hadden opgelet. Via Hindeloopen/Workum werd koers gezet naar Harlingen, alwaar Jaap een prachtig restaurant had uitverkoren om ons de gebakken eieren te laten smaken. Geïnspireerd door deze gezonde hap togen wij verder noord-oostwaarts, eerst naar Frjentsjer, sommigen noemen het Franeker. Daar reden we langs het Heilige Sjukelan, waar eens per jaar de Friesche Volkssport het kaatsen zijn hoogtepunt bereikt met de PC (permanente commissie).

Velen onder ons zullen het niet eens hebben opgemerkt. Cultuur Barbaren zullen de echte Frieschen hebben gedacht. Dan via de beruchte Finkumer Vaart naar Bartlehiem. Niet meer dan een gehucht aan de Dokkumer Ee, maar de

Het bekende bruggetje in Barthlehiem

Tocht der Tochten het kruispunt waar de schaatsende Helden van de Finkumer Vaart linksaf naar Dokkum (waar ooit Bonifacius de keel werd doorgesneden) op gaan. Jaap kende gelukkig het belang van Bartlehiem en ging ons voor te voet naar het wereldberoemde bruggetje. Enkele lokalen probeerden ons het belang te duiden. Edoch hun dappere poging werd verstomd door het verdomde lawaai van de vermaledijde F 16-jagers vanaf de basis Leeuwarden. Het zou niet moeten mogen, maar toch.

Na Dokkum, mooi als alle Friesche Steden ging het langs de andere kant van de Ee richting Ljouwert. In de verte doemde een fel licht op, een hoorbaar boxer-geluid. Captaink, ook wel bekend als Adventure Hein had de simulator gelaten voor het was en stooft ons tegemoet om het laatste stuk naar de Bonkevaart meet te rijden.

Evert herinnerde zich de finishpaal van 1997 en vertelde daar aan de Bonkevaart (niet meer dan een brede sloot) enkele anekdotes van de Tocht der Tochten. Alle verhalen op waarheid getest.

Ljouwert was tevens de Elfde Stad op onze Rondreis door deze prachtige waterrijke provincie. Met Jaap en Hein voorop ging het terug naar Sneek, alwaar de helft van (vijftien dacht ik) huiswaarts toerde en de andere helft de biefstukken plus appelmoes met rode kers van de Valk-familie verorberde. Jaap het was een briljant idee op deze wijze een stukje folklore, een stuk cultuur toe te voegen aan ons aardse leven. Hulde, hulde!!!

Bonkevaart - De eindstreep van de 11 stedentocht

PS: Sinds enkele weken hebben we een echte website en Luuk is met alle stemmen volmondig tot webmaster benoemd. Niemand stemde dus tegen. Ook Hulde aan Luuk Klemkerk.

